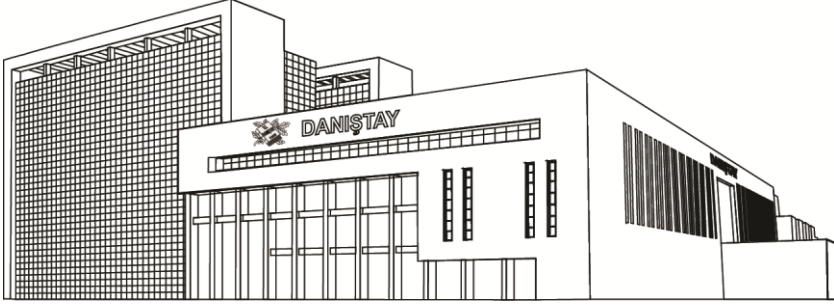

ISSN 1300 - 0187

T.C. DANIŞTAY DERĐİSİ

YIL : 2023

SAYI : 155

Yılda İki Kez Yayınlanan Hakemli Dergidir.

ISSN 1300 – 0187

JOURNAL OF TURKISH COUNCIL OF STATE

YEAR : 2023

ISSUE : 155

It is a refereed journal published twice a year.

T.C. DANIŞTAY DERGİSİ

T.C. Danıştay Başkanlığı Adına Sahibi

On Behalf of Presidency of the Council of State, Publisher

Zeki YİĞİT

Danıştay Başkanı

Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulu / Editorial Board of the Council of State

Başkan	: Hamit Ümit AKSOY	Danıştay Yedinci Daire Başkanı
Üye	: Mevlüt ATBAŞ	Danıştay Birinci Daire Üyesi
Üye	: Doç. Dr. Gürsel ÖZKAN	Danıştay Onüçüncü Daire Üyesi
Üye	: Ali ÜRKER	İdari Dava Daireleri Kurulu Üyesi
Üye	: Kemal AÇIKGÖZ	Danıştay Üyesi – Genel Sekreter

Editör / Editor

Sait MİCANOĞLU

Hakim - Genel Sekreter Yardımcısı

Editör Yardımcısı / Assistant Editor

Emine Tuba YILMAZOĞLU

Danıştay Tetkik Hakimi

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü / Publishing Manager

Hülya KAPLAN

Yayın İşleri Müdürü

Yayın Yönetim Yeri / Place of Publication Management

T.C. Danıştay Başkanlığı Yayın İşleri Müdürlüğü

Üniversiteler Mahallesi Dumlupınar Bulvarı No: 149

Eskişehir Yolu 10. Km. Çankaya / ANKARA

Telefon / Phone : 0 (312) 253 20 48 **Faks / Fax** : 0 (312) 293 24 33

E-posta / E- mail : yayin@danistay.gov.tr

Web sitesi / Website : www.danistay.gov.tr / dergi.danistay.gov.tr

Basım Yeri: Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu / An-ce Matbaası

Basım Tarihi: Ocak, 2023

İÇİNDEKİLER

Sayfa

Hukuk Devleti İlkesinin İdare Aygıtını ve İdari Yargıyı Yönlendirmesi

Prof. Dr. Selami DEMİRKOL, İstanbul Bilgi Üniversitesi
Öğretim Üyesi – Emekli Danıştay Üyesi-----7

HAKEMLİ MAKALELER

İdari Yargıda İnsan Hakları Denetimi ve Alternatif Uyuşmazlık Çözüm Yolları

Lütfiye AKBULUT, Danıştay Üyesi -----51

İdari Yargılama Usulünde Dilekçe Ret Kararları: Üçün Beşin Hesabı Yapılır Mı?

Doç. Dr. Seyfettin KARA, Antalya 4. İdare Mahkemesi Başkanı -----101

Geçmişten Günümüze Danıştay İçtihatları Birleştirme Sistemi

Dr. Zeki UYSAL, Ankara 8. Vergi Mahkemesi Başkanı-----129

Sağlık Hizmetlerinin Üstün Kamu Yararı Niteliği ve Bunun Danıştay Kararlarında Tezahürü

Ali Hamza ŞAHİN, Samsun 1. İdare Mahkemesi Başkanı-----169

Kamu İhale Kanununa Göre İhalenin İptali

Eren CENAN, Sakarya 2. İdare Mahkemesi Başkanı-----203

Kentsel Dönüşüm Amacıyla Yapılan Acele

Kamulaştırmaların Yargısal Denetimi

Nursevim YALÇIN, İdari Yargı Hâkim Adayı -----245

Elifnur Vasfiye ANAYURT, İdari Yargı Hâkim Adayı -----245

CONTENTS

Page

State of Law Principle Guiding the Administrative Apparatus and the Administrative Justice

Prof. Dr. Selami DEMİRKOL, Faculty Member, Istanbul
Bilgi University - Retired Council of State Member -----7

PEER-REVIEWED ARTICLES

Human Rights Review in Administrative Jurisdiction and Alternative Dispute Resolutions

Lütfiye AKBULUT, Member of Council of State -----51

Decline of Petition in Administrative Judicial Procedure: Let's Not Pinch the Pennies?

Doç. Dr. Seyfettin KARA, President of the Forth Administrative
Court of Antalya -----101

From Past to Present the System of Unification of Conflicted Judgments of the Council of State

Dr. Zeki UYSAL, President of Eighth Tax Court of Ankara -----129

The Overriding Public Interest Character of Health Services and its Reflection on the Decisions of the Turkish Council of State

Ali Hamza ŞAHİN, President of the First Administrative
Court of Samsun -----169

Cancellation of Public Procurement within the Scope of the Public Procurement Law No.4734

Eren Cenan, President of the Second Administrative
Court of Sakarya -----203

Judicial Review of Urgent Expropriations which are Enacted for the Purpose of Urban Regeneration

Nursevim YALÇIN, Candidate Judge of Administrative Jurisdiction --245

Elifnur Vasfiye ANAYURT, Candidate Judge of Administrative
Jurisdiction -----245

HUKUK DEVLETİ İLKESİNİN İDARE AYGITINI VE İDARİ YARGIYI YÖNLENDİRMESİ¹

STATE OF LAW PRINCIPLE GUIDING THE ADMINISTRATIVE APPARATUS AND THE ADMINISTRATIVE JUSTICE²

Prof. Dr. Selami DEMİRKOL *

ÖZ

Devlet olgusu; öteden beri üzerinde konuşulup tartışılan ancak bir türlü, yönetim şekli, niteliği, teşkilatı, bireylerin temel hak ve özgürlüklerinin tanınması ve sınırlandırılması konularında hemfikir olunmayan-olunamayan bir gerçektir.

Yasama-Yürütme ve Yargı organlarından oluşması, genel kabul gören bir uygulama olmakla birlikte, bu bütünlüğü içerisinde özellikle yürütme organının, günlük yaşamı düzenleyen, bireylerin temas ettikleri, muhatap oldukları ve muhatap alındıkları **aygıt olan idare**, daha bir öne çıkmakta ve sıkça gündem bulmaktadır.

Sosyal ve tarihsel gerçekliğinin yanında **Devlet, devasa bir teşkilattır.** Bu büyüklüğü, örgütlenmesine ve vatandaşlarına sağladığı hizmetlere de yansımaktadır.

Devlet teşkilatı içerisinde görev alan ve yetki kullanan idarecilerden bir kısmı (**Yasa koyucu-parlamento-meclis**) hukuk kurallarını belirler.

Bir kısmı (**Yürütme-idare aygıtı-idareciler**), yasa koyucunun koymuş olduğu kuralları, idare edilenlere uygular.

¹ Bu makale hakem değerlendirmesine tabi tutulmamıştır.

² This article has not been peer-reviewed.

* İstanbul Bilgi Üniversitesi Öğretim Üyesi – Emekli Danıştay Üyesi
selamidemirkol63@gmail.com ORCID ID: 0000-0003-0675-7795

İşte yürütme organının, idare edilenlere-bireylere dönük, günlük, görünen ve kamu hizmetinin sunumunun siyasi olmayan yanı **idare aygıtı** tarafından gerçekleştirilmektedir.

Belli bir amacın gerçekleştirilmesi için bireylerin bir organizasyon içerisinde iş birliği yaparak faaliyette bulunmaları **idare** olarak tanımlanmaktadır.

Yasa koyucunun koymuş olduğu bu kuralların idareciler tarafından idare edilenlere uygulanmasından doğan uyuşmazlıkları da hakimler (**yargı**) çözer.

Aralarında astlık-üstlük durumu olmamakla birlikte, denge ve kuvvet eşitliği gözetilmek suretiyle Anayasal temelleri ile oluşturulan ve her biri ayrı güç odağı olan **yasama-yürütme-yargı üçlüsü**, **Devletin temel erkleri olup**, uygulamada kuvveler ayrılığı olarak adlandırılmakta ve bilinmektedir.

Bunlarla birlikte Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin "**Hukuk Devleti**" olması gerektiği, 1982 Anayasası'nın 2. maddesinde belirtilmiştir.

"Bu gerekliliğin hayata geçirilmesinde tüm devlet erkleri (Yasama-Yürütme-Yargı) ülkemizde de **yetkilendirilmiş ve görevlendirilmiştir**.

Nitekim "Yasa üstündür, yasa bağlayıcıdır" anlayışı ve asıl önemlisi "**idari rejim ilkesi**" de hukuk devleti ilkesinin uzantılarından biridir.

Ancak bu anlayışta, Devlet genel olarak **bireyden önce tutulmakta**, çıkarları, genel olarak bireyin haklarından üstün görülmektedir.

Devlet lütfederse, birey **hak ve özgürlüğünü** kullanabilecektir yaklaşımı egemendir.

Common Law sistemine dahil olan ülkelerde durum farklı olmasına rağmen "**Yasa üstündür, yasa bağlayıcıdır**" anlayışı, Kıta Avrupası ülkelerinde daha bir egemendir.

Yasa veya genel düzenleyici bir hukuki normla kendini bağlı gören hâkim ve savcılar yargılamalarında aradıkları temel unsur, "**prosedürlere uygunluk**" olmaktadır.

Gerek maddi hukuk gerek usul hukuku açısından prosedürlere sıkı sıkıya bağlı yargılama yapmak, yasayı veya düzenleyici hukuki normu **yorumlamaktan ziyade**, uygulayan bir sonuç oluşturmaktadır.

Oysa Deniz Avrupası Ülkeleri, “**Hukukun Üstünlüğü (rule of law) İlkesi**”ni hayata geçirmektedirler.

AIHM yargıçları da bu ilkeyi uygulamakta ve nitekim kararlarında sıkça zikretmektedirler.

Bireylerin hak ve özgürlüklerinin **Devlet menfaatlerinden üstün tutulmasını önceleyen** bu ilkenin yargılamaya dönük yanı ise “Case Law (vaka hukuku)” dur.

Yani somut olaylardan, **emsal kararlardan hareketle** uyuşmazlıkları çözme yargılamasıdır.

Hukuki öngörülebilirliğin temin edilmesi için, **elbette**, yasa veya genel düzenleyici normlar, yani **hukuki mevzuat olmalıdır**.

Ancak bu normlar, **yargı aktörlerince çerçeve, referans olarak alınmalı** ve içi, dava konusu uyuşmazlığın çözümü için, hakkaniyet adına doldurularak, AIHS normlarına ve AIHM içtihatlarına uygun şekilde yorumlanmalıdır.

Günümüzle, davanın koşullarıyla, dosyadaki delillerle, **bireyin hak ve özgürlüğüyle barışıklık oluşturulmak** suretiyle, yorumlama yöntemi kullanılmalıdır.

Bu aşamada, ülkemizde de **hukukun üstünlüğü ilkesinin** yansımaları ve gereği olan hakkaniyete uygun yargılamaya geçiş zemininin oluşturulmasını önermekteyiz.

Zira, hukuk devleti ilkesinin yansımaları olarak yasaya bağlı uygulamalarla olgunlaşmış olan mevcut sistemimiz, idare aygıtımızı, idarecilerimizi ve idari yargı aktörlerimizi yönlendirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hukuk Devleti İlkesi, İdare Aygıtı, İdari Yargı, Hukukun Üstünlüğü İlkesi

ABSTRACT

State phenomenon; is a reality that has been discussed for a long time, but that cannot be agreed or disagreed on about the way of administration, quality, organization, recognition and limitation of the fundamental rights and freedoms of individuals.

Although it is a generally accepted practice that it consists of Legislative-Executive and Judiciary organs, **administration**, which is the **apparatus** that regulates daily life, especially the executive body, comes to the fore and is frequently on the agenda.

Besides its social and historical reality, **the State is a massive organization**. This size is also reflected in its organization and the services it provides to its citizens.

Some of the administrators who take part in the state organization and exercise authority (**Legislator-Council-Parliament**) determine the rules of law.

Some (**executive-administrative apparatus-administrators**) apply the rules set by the legislator to the governed.

Here, the non-political side of the executive organ's daily, visible and public service for the governed-individuals is carried out by **the administrative apparatus**.

Administration is defined as the fact that individuals act in cooperation within an organization for the realization of a certain purpose.

Judges (**judiciary**) also resolve disputes arising from the application of these rules set by the legislator to those administered by the administrators.

The legislative-executive-judicial trio, each of which is a separate power group and formed with its constitutional foundations by observing balance and equality of powers, although there is no subordination-superiority between them, **is the basic powers of the State**, and in practice it is called and known as the separation of powers.

Along with these, it is stated in Article 2 of the 1982 Constitution that the State of the Republic of Turkey should be a "**State of Law**".

“All state powers (Legislative-Executive-Judicial) have been authorized and assigned in our country for the realization of this requirement.

As a matter of fact, the understanding of "the law is supreme, the law is binding" and, most importantly, the "**administrative regime principle**" is one of the extensions of the state of law.

However, in this understanding, the State is generally held before the individual, and its interests are generally seen as superior to the rights of the individual.

If the state pleases, the individual will be able to use their rights and freedoms.

Although the situation is different in the countries included in the Common Law system, the understanding of "the law is superior, the law is binding" is more dominant in the Continental European countries.

Judges and prosecutors, who consider themselves bound by the law or a general regulatory legal norm, seek "compliance with the procedures" in their trials.

Making judgments in strict accordance with the procedures in terms of both substantive law and procedural law creates a result that applies rather than interprets the law or regulatory legal norm.

However, the European Common Law Countries implement the “rule of law” principle.

The judges of the ECHR also apply this principle and as a matter of fact, they frequently mention it in their decisions.

The judicial side of this principle, which prioritizes the rights and freedoms of individuals above the interests of the State, is "Case Law".

In other words, it is the adjudgment to resolve disputes based on concrete events and precedent decisions.

To ensure legal certainty, there must be, of course, law or general regulatory norms, ie legislation.

Nevertheless, these norms should be taken as a framework and reference by the judicial actors, and should be interpreted in accordance

with the ECHR norms and ECHR case-law by filling in the name of equity for the resolution of the dispute at issue.

The method of interpretation to be used should be by establishing peace with today, the circumstances of the case, the evidence in the file, and the individual's rights and freedoms.

At this stage, we suggest that the basis for the transition to a fair trial, which is a reflection of the **Rule of Law** and a necessity, should be established in our country as well.

Because, as a reflection of the State of Law, there is a conflict between our current system, which has matured with narrow and legal practices, and the system we propose, and this stands before us as a fact.

Keywords: State of Law Principle, Administrative Apparatus, Administrative Justice, Rule of Law.

İDARİ YARGIDA İNSAN HAKLARI DENETİMİ VE ALTERNATİF UYUŞMAZLIK ÇÖZÜM YOLLARI

HUMAN RIGHTS REVIEW IN ADMINISTRATIVE JURISDICTION AND ALTERNATIVE DISPUTE RESOLUTIONS

Lütfiye AKBULUT*

ÖZ

Anayasa Mahkemesinin resmi internet sitesinde yayımlanan bireysel başvuru istatistikleri incelendiğinde; verilen ihlal kararlarının hak ve özgürlüklere göre dağılımında adil yargılanma hakkının en büyük paya sahip olduğu görülmektedir. Adil Yargılanma Hakkı kapsamında Danıştay bünyesinde yapılan çalışmalar, idari yargı alanındaki içtihat farklılıklarının en aza indirilmesi noktasında önemli bir adım olarak değerlendirilmektedir.

Mahkemeler nezdindeki uyuşmazlık sayıları son yıllarda giderek artmakta ve bu durum yargılama faaliyetini yavaşlatmakta veya gereği gibi yerine getirilmemesi tehlikesi ile karşı karşıya bırakmaktadır. Bu durum tarafları, uyuşmazlığı kısa sürede, en az masrafla ve en makul biçimde çözüme kavuşturmayı hedefleyen kısaca ADR (Alternatives Disputes Resolutions) olarak adlandırılan alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemlerine yöneltmektedir.

Özel hukuk uyuşmazlıklarında kendine uygulama alanı bulan alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemlerinin, idari uyuşmazlıklar açısından da yargı yoluna başvurulmaksızın uyuşmazlıkların giderilmesi bakımından uygulanması mümkün olup, bunun için gerekli yasal düzenlemelerin yapılması gerektiği değerlendirilmektedir.

Makalenin Geliş Tarihi : 07.10.2022

Makalenin Kabul Tarihi : 17.12.2022

* Danıştay Üyesi

lutfiye.akbulut@istanbulticaret.edu.tr ORCID ID: 0000-0002-4007-0201

İdare Hukuku alanına yönelik önereceğimiz alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemlerinden ilki, arabuluculuktur. Bu yöntem ortaya çıkan bir uyuşmazlık karşısında, tarafların mahkeme yargısına başvurmak yerine, tarafsız bir üçüncü kişi veya kişilerin yardımı ile bu uyuşmazlığı çözüme konusunda anlaşmaları ile olur. Diğer bir yöntem ise, Kamu Denetçiliği Kurumuna, gerek görülen hallerde kendiliğinden inceleme başlatılabilmesi yetkisi verilerek kurumun etkinliğinin artırılmasıdır.

Anayasa Mahkemesine giderek artan bireysel başvurular neticesinde, Yüksek Mahkemenin yoğun iş yükü ile karşı karşıya kalması sonucu, bireysel başvuru kurumunun işleyişiyle ilgili olarak, başvuruların makul sürede sonuçlandırılmaması ihtimali gündeme gelmektedir. Bu kapsamda, Adalet Bakanlığı nezdinde bir uzlaşma komisyonu kurulması, tekrar eden/klon davalarda da dostane çözüm yolu için bir komisyon kurulması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Adil Yargılanma Hakkı, Alternatif Uyuşmazlık Çözümü, İçtihat Farklılıkları, İdare Hukuku, İnsan Hakları.

ABSTRACT

Once the individual application statistics published on the official website of the Constitutional Court are examined, it is seen that the right to a fair trial has the largest share in the distribution of violation decisions according to rights and freedoms. The studies carried out within the scope of the Right to a Fair Trial within the Council of State are considered as an important step in minimizing the differences in case law in the field of administrative jurisdiction.

The number of disputes before the courts has been increasing in recent years and this situation slows down the proceedings or puts them at risk of not being carried out as properly. This situation directs the parties to alternative dispute resolution methods called ADR (Alternatives Disputes Resolutions), which aims to resolve the dispute in a short time period, with the least cost and in the most reasonable way.

Alternative dispute resolution methods, which find their practice area in private law disputes, can be applied in terms of administrative disputes in order to resolve disputes without resorting to a judicial remedy, and it is considered that necessary legal arrangements should be made for this.

The first of the alternative dispute resolution methods that we will recommend for the field of Administrative Law is mediation. In the face of a dispute that arises, this method is when the parties agree to resolve this dispute with the help of an impartial third person or persons, instead of resorting to court judgment. Another method is to increase the effectiveness of the Ombudsman Institution by giving the Institution the authority to initiate a self-examination when deemed necessary.

As a result of the increasing number of individual applications to the Constitutional Court and the high workload of the Supreme Court, the possibility of not finalizing the applications within a reasonable time comes to the fore regarding the functioning of the individual application institution. In this context, it is recommended to establish a reconciliation commission before the Ministry of Justice and to establish a commission for amicable resolution in repetitive/clone cases.

Keywords: Right to a Fair Trial, Alternative Dispute Resolution, Differences in Case Law, Administrative Law, Human Rights.

İDARİ YARGILAMA USULÜNDE DİLEKÇE RET KARARLARI: ÜÇÜN BEŞİN HESABI YAPILIR MI?

DECLINE OF PETITION IN ADMINISTRATIVE JUDICIAL PROCEDURE: LET'S NOT PINCH THE PENNIES?

Doç. Dr. Seyfettin KARA*

ÖZ

Herkes yargı mercileri önünde hak arama hürriyetine sahiptir. Yargı mercileri nezdinde dava açma hakkı dava dilekçeleri ile kullanılır. Dava dilekçeleri de belli şekil kurallarına tabidir. Nitekim idari mahkemelerde davacı olmayı sağlayan dava dilekçeleri de İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 3 ve 5. maddelerine uygun olmalıdır. Söz konusu maddelere uygun olmayan dava dilekçesinin reddine karar verilir. Dilekçe ret kararının tebliğinden itibaren 30 günlük süre geçirildikten sonra yenilenirse davanın süre aşımı nedeniyle reddine karar verilir.

İdari yargılama usulünde dava açma süresi hak düşürücü süredir. Bu sebeple süresi geçirildikten sonra yenilenen dilekçe konusu hakkında bir daha hak iddia edilemez. Bu bağlamda söz konusu sürenin 30 gün değil de genel dava açma süresi olan 60 gün olarak düzenlenmesinde yarar vardır. Zira dava dilekçesinin reddi üzerine davayı yenilmek adına öngörülen 30 günlük sürenin hak düşürücü değil düzenleyici bir süre olarak yorumlanması gerekir. Dava dilekçelerinin ihtiva etmesi gereken hususlar konusunda kanuni düzenlemede öngörülen her şekil şartı eksikliği dava dilekçesinin reddi ile sonuçlanır. Bu durum da yargılama sürecinin uzamasına sebebiyet vereceği için söz konusu şartların kanun koyucu tarafından azaltılması yerinde olur.

Makalenin Geliş Tarihi : 10.10.2022

Makalenin Kabul Tarihi : 11.12.2022

* Antalya 4. İdare Mahkemesi Başkanı

seyfettinkara@yahoo.com ORCID ID: 0000-0003-1743-7500

Anahtar Kelimeler: Hukuk Devleti, Hak Arama Hürriyeti, Dilekçe Ret Kararı, Süre, İtiraz.

ABSTRACT

Everyone is entitled to a have a right to claim at a tribunal established by law. The right to file a lawsuit is used with lawsuit petitions. These petitions are also subject to certain format rules and should comply with Articles 3 and 5 of the Administrative Judicial Procedure Law. The lawsuit petition that does not comply with the said articles are declined and the case will be dismissed if the petition is not renewed after 30 days from the official notification of the declie.

The period of filing a lawsuit in the administrative proceedings are subject to the period of prescription and no claim shall be asserted after this period. In this context, it would be more convenient to set the said period as 60 days, which is the general period of filing a lawsuit. The 30-day period upon the rejection of a lawsuit should be interpreted as a regulatory period, instead of a period of prescription. The absence of any requirements in the format rules stipulated in the legal regulation regarding a lawsuit petition results in the decline of the lawsuit petition. The reduction of procedural requirements shall contribute to shorten of the judicial process.

Keywords: State of Law, Freedom of Claim, Petition Rejection Decision, Duration, Objection.

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE DANIŞTAY İÇTİHATLARI BİRLEŞTİRME SİSTEMİ ¹

FROM PAST TO PRESENT THE SYSTEM OF UNIFICATION OF CONFLICTED JUDGMENTS OF THE COUNCIL OF STATE

Dr. Zeki UYSAL*

ÖZ

Hukuk devletlerinde hukuki güvenliğin ve hukukun üstünlüğünün gerekliliklerinden birisi, içtihat birliğinin sağlanmasıdır. Hem Anayasa Mahkemesi (AYM) hem de Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) kararlarında içtihat birliğini sağlama görevinin, ilgili yargı kolundaki yüksek mahkemeye düştüğünün pek çok defa vurgulanmış olduğu dikkate alındığında, Danıştay, öncelikle kendi daire ve kurullarının verdiği kararlar arasındaki birliği sağlamalıdır. Aksi bir durum olduğunda, bunu giderme görevi de yine Danıştaya aittir.

İdari yargı sistemimizde içtihat aykırılıklarını gidermek amacıyla yürürlüğe konulan içtihatları birleştirme sistemi, 90 yılı aşkın süredir kesintisiz bir şekilde uygulanmaktadır. Getirilen sistem, Danıştay daireleri veya kurullarınca verilen kararlar arasındaki içtihat aykırılıklarının Danıştay Kanununda öngörülen usul uyarınca Danıştay İçtihatları Birleştirme Kurulu (DİBK) tarafından verilen kararlarla giderilmesine dair usul öngörmektedir.

Sistem, kuruluşundan bugüne değin kendisine ihtiyaç olmadığından, Anayasaya aykırı olduğuna kadar pek çok yönden sert eleştirilere maruz kalsa da anayasaya uygunluk denetiminden geçerek uygulamadaki yerini korumaktadır. İçtihat aykırılıklarının

Makalenin Geliş Tarihi : 10.10.2022

Makalenin Kabul Tarihi : 19.12.2022

¹ Bu makale “İdari Yargıda İçtihat Aykırılığının Önlenmesi ve Giderilmesi Usulü” isimli doktora tezinden türetilmiştir.

* Ankara 8.Vergi Mahkemesi Başkanı

zekiuyosal78@hotmail.com ORCID ID: 0000-0002-4861-025X

giderilmesinde etkin bir role sahip olan sistemin ülkede içtihat birliğinin sağlanması amacının gerçekleştirilmesi bakımından nihai halka olarak görev yaptığını vurgulamak gerekir. Bu durumu çıkış noktası olarak gören çalışma, içtihatları birleştirme sisteminin ulusal mevzuata dâhil edildiği günden bugüne değin idari yargı sistemimizde ne şekilde düzenlendiği, icra etmekte olduğu fonksiyon ve sisteme yöneltilen eleştirilerle bu eleştirilerin AYM'nin anayasaya aykırılık denetimi aşamasında ne şekilde karşılandığı hakkında açıklamalar içermektedir.

Anahtar Kelimeler: Yargısal İçtihat, İçtihat Aykırılığı, İçtihatların Birleştirilmesi Sistemi.

ABSTRACT

One of the requirements of legal certainty and the rule of law in a state of law is to ensure the unity of judgment. When it is taken into consideration that it has been many times emphasized in the decisions of both the Constitutional Court of Turkey and the European Court of Human Rights that the task of ensuring the unity of judgments is incumbent upon the highest court of the relevant judicial branch, the Council of State should primarily ensure the unity between the decisions made by its own chambers and boards. If a contrary case occurs, the duty of eliminating it falls within the remit of the Council of State too.

The system of unification of conflicted judgments, which was put into effect in order to eliminate the conflicting judgments in Turkish administrative justice system, has been applied uninterruptedly for more than 90 years. This system envisages a procedure for elimination of conflicting judgments between the decisions made by the chambers or boards of the Council of State, with the decision made by the Assembly on the Unification of the Conflicted judgments in accordance with the procedure set forth in the Law on the Council of State. Although it has been harshly criticised for being unnecessary and unconstitutional since its establishment, having passed the constitutionality review of the Constitutional Court, it is still applied. It should be emphasized that the system, which has an active role in elimination of the conflicting judgments, is the final step on the way to the achievement of the unity of judgment in the administrative judiciary branch.

Considering this situation as a starting point, this study contains explanations about the regulation of the system of unification of

conflicted judgments in our administrative judiciary system since the day it was included in the national legislation, its functions, the criticisms and the way that these criticisms were met at the stage of Constitutional Court's constitutional review.

Keywords: Judicial Judgment, Conflicting Judgment, System of Unification of Conflicted Judgments

SAĞLIK HİZMETLERİNİN ÜSTÜN KAMU YARARI NİTELİĞİ VE BUNUN DANIŞTAY KARARLARINDA TEZAHÜRÜ

THE OVERRIDING PUBLIC INTEREST CHARACTER OF HEALTH SERVICES AND ITS REFLECTION ON THE DECISIONS OF THE TURKISH COUNCIL OF STATE

Ali Hamza ŞAHİN*

ÖZ

Sağlık, insanoğlunun sahip olduğu en önemli değerlerden birisidir. Bu nedenle idarenin yürüttüğü birçok kamu hizmeti arasında sağlık hizmetlerinin özel bir yeri olduğu söylenebilir. Nitekim Anayasa'nın 56. maddesinde devlet, insanların beden ve ruh sağlığı içerisinde yaşamlarını sağlamakla vazifelendirilmiştir. Bu özel durum Danıştay kararlarında da belirgin bir biçimde görülebilmektedir. Danıştay bunu yaparken de son yıllarda içtihat yoluyla geliştirmiş olduğu üstün kamu yararı ilkesini kullanarak sağlık hizmetlerine üstünlük tanımıştır. Kararlarda, gerek sağlık hizmeti sunulacak hizmet yapıları gerekse sağlık personeline ilişkin işlemlerde sağlık hizmetlerinin önemi belirtilerek sağlık hizmetlerinin sunumundaki kamu yararına üstünlük verilmektedir. Bu çalışmada, Kovid-19 pandemisiyle daha da belirginleşen kamu yararı tercihinin önemi belirtildikten sonra, Danıştayın bu kapsamdaki kararlarından örnekler verilerek sağlık hizmetlerindeki katkısı ortaya konulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Hizmetleri, Sağlık Hizmetlerinin Önemi, Kamu Yararı, Üstün Kamu Yararı.

Makalenin Geliş Tarihi : 23.09.2022

Makalenin Kabul Tarihi : 30.12.2022

* Samsun 1. İdare Mahkemesi Başkanı

sahinalihamza@gmail.com ORCID ID: 0000-0001-8035-8499

ABSTRACT

Health is one of the most important values that human beings have. For this reason, it can be said that health services have a special place among the public services carried out by the administration. Therefore state has been commissioned to supply all citizens life within physical health and sanity in Article 56 of the Turkish Constitution. This special situation can be clearly seen in the decisions of the Council of State. While doing this, the Council of State has given superiority to health services by using the principle of overriding public interest arised from its decisions. In these decisions, about the area of health services and also administrative acts about health professionals, the Turkish Council of State has given priority by citing importance of health services. In this study, after stating the importance of public interest preference, which became more evident with Covid-19 pandemic, it is tried to point out of contribution of the Turkish Council of State to health services by giving examples of its decisions.

Keywords: Health Services, The Importance of Health Services, Public Interest, Overriding Public Interest.

KAMU İHALE KANUNUNA GÖRE İHALENİN İPTALİ

CANCELLATION OF PUBLIC PROCUREMENT WITHIN THE SCOPE OF THE PUBLIC PROCUREMENT LAW NO.4734

Eren CENAN*

ÖZ

4734 sayılı Kamu İhale Kanunu kapsamında yapılan ihalelerde, kimi zaman ihale saatinden önce, kimi zaman ihale komisyonu kararı üzerine idare tarafından, kimi zaman ise ihale komisyonu tarafından alınan ihale kararının akabinde ihale yetkilisi tarafından ihale iptal edilebilmektedir. Bununla birlikte ihale üzerinde kalan istekli ve ikinci en avantajlı teklif sahibi isteklinin ihalelerden yasaklı olduğunun tespit edilmiş olması gibi bazı durumların gerçekleşmesi halinde ise ihalenin iptal edilmesi kanunun emri gereği olmaktadır. İhalelerin iptaline yönelik söz konusu Kanunda yer alan hukuki rejim incelendiğinde, bu konuda bazen idareye takdir yetkisi verildiği, bazen de idarenin bağlı yetki içerisine sokulduğu görülmektedir. İhalenin iptali açısından verilen söz konusu takdir yetkisi, özellikle kamu ihalelerinde keyfiliğin ve kayırmacılığın önlenmesi bakımından, idareye her türlü kayıttan azade olarak hareket etme imkânı vermemekte, bunun yanı sıra yargı denetimine tabi bulunmaktadır. Bu çalışmada, Kamu İhale Kanununa göre ihalenin iptalinin tabi olduğu hukuksal rejim açıklanmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kamu İhale Kanunu, Kamu İhalesinin İptali, Takdir Yetkisi

Makalenin Geliş Tarihi : 06.11.2022

Makalenin Kabul Tarihi : 09.01.2023

* Sakarya 2. İdare Mahkemesi Başkanı

erencenan06@gmail.com ORCID ID: 0000 0002 9167 4144

ABSTRACT

In the tenders made within the scope of the Public Procurement Law No. 4734, the tender may be canceled by the contracting authority before the tender hour or upon the decision of the tender commission. After the decision taken by the tender commission, authority of the contracting administrative may cancel the tender. However, in case of certain situations such as the bidder who won the tender and the second most advantageous bidder have been determined to be banned from the tenders, the cancellation of the tender is required by the law. When the legal regime in the law (Law No. 4734) regarding the cancellation of tenders is examined, it is seen that sometimes the administration is given discretionary power in this regard, and sometimes the administration is included in the subordinate authority. The said discretion given for the cancellation of the tender, especially in terms of preventing arbitrariness and favoritism in public tenders, does not allow the administration to act free from any kind of record, besides, it is subject to judicial review. In this study, the legal regime that is subject to the cancellation of the tender according to the Public Procurement Law will be explained.

Keywords: Public Procurement Law No. 4734, Cancellation of Public Procurements, Discretionary Power

KENTSEL DÖNÜŞÜM AMACIYLA YAPILAN ACELE KAMULAŞTIRMALARIN YARGISAL DENETİMİ

JUDICIAL REVIEW OF URGENT EXPROPRIATIONS WHICH ARE ENACTED FOR THE PURPOSE OF URBAN REGENERATION

Nursevim YALÇIN*

Elifnur Vasfiye ANAYURT**

ÖZ

Kentsel dönüşüm kavramı, kentin ihtiyacına uygun olarak belirlenen çok çeşitli uygulamaları bünyesinde barındırmaktadır. Eskiyen kent dokusunu yenilemek, tarihi yapıları korumak, doğal afetlere karşı dayanaksız binaları güçlendirmek ya da bu mümkün değilse yıkıp yenilerini yapmak kentsel dönüşüm faaliyetlerine örnek olarak sayılabilir. Kentsel dönüşüm uygulamaları sırasında kamu yararının gerektirdiği hallerde idari makamlarca acele kamulaştırma usulüne başvurulabilir. Bu çalışmada kentsel dönüşüm kavramı ve unsurları tanımlandıktan sonra kentsel dönüşümün dünyada ve ülkemizde yaşadığı tarihsel gelişim açıklanacak ve ardından kentsel dönüşümüne ilişkin temel ilkeler ile kentsel dönüşümün amaçlarından bahsedilecektir. Çalışmanın ikinci kısmı ise acele kamulaştırma müessesesine ilişkindir. Bu kapsamda acele kamulaştırma kavramına ilişkin yapılan tanımlamanın ardından acele kamulaştırmaya başvurulabilecek haller kanuni düzenlemeler ışığında ortaya konulacaktır. Son olarak acele kamulaştırma uygulamasında yer alan

Makalenin Geliş Tarihi : 08.09.2022

Makalenin Kabul Tarihi : 28.11.2022

* İdari Yargı Hâkim Adayı

nursevimyalcin@gmail.com ORCID ID: 0000-0001-6862-8871

**İdari Yargı Hâkim Adayı

elifnur.anayurt@hotmail.com ORCID ID: 0000-0003-3103-8928

acelelik kararları Danıştay içtihatları özelinde incelendikten sonra çalışma sonuçlandırılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kentsel Dönüşüm, Acele Kamulaştırma, Kamu Yararı, Acelelik Kararı, Mülkiyet Hakkı.

ABSTRACT

The term urban regeneration includes a wide variety of implementations that are determined in pursuant to needs of the city. Renewing the aging urban fabric, protecting historical infrastructures, strengthening buildings that are unstable against natural disasters or, if not possible, demolishing and constructing new buildings can be counted as examples of urban regeneration activities. During the implementation of an urban regeneration implementation, in cases where the public interest urges, the relevant administrative authority may legally apply to the procedure of urgent expropriation. This study, after defining the concept of urban regeneration and its elements, will enlighten the historical development of urban regeneration generally in the world and in our country and will investigate the basic principles and objectives of urban regeneration in the first part. The second part of the study seeks to analyze the procedural aspect of urgent expropriation. In this context, after giving a definition of the concept of urgent expropriation, the study will reveal the situations in which urgent expropriation is eligible to be applied under the light of relevant law. Finally, the study will conclude by examining the decisions of urgency in urgent expropriation procedure in terms of the case law of the Council of State.

Keywords: Urban Regeneration, Urgent Expropriation, Public Interest, Decision of Urgency, Right to Property.

T.C. DANIŞTAY DERĐİSİ YAYIN İLKELERİ

1. Danıştay Dergisi, ‘‘Hakemli Dergi’’ statüsünde yılda iki sayı olmak üzere, Ocak ve Temmuz aylarında yayımlanan kurumsal bir dergidir.

2. Derginin yayın konusu; Danıştayın görev alanına giren konular (İdare Hukuku, İdari Yargılama Usulü Hukuku, Vergi Hukuku, Anayasa Hukuku, Kamu Hukuku) başta olmak üzere, Medeni Hukuk, Uluslararası Hukuk, İdari Yargılama Usulü Kanununda atıfta bulunulan hallere ilişkin olmak üzere Hukuk Muhakemeleri Kanunu gibi idari yargıyla ilgili alanlara ilişkindir.

3. Derginin yazım dili Türkçe’dir. Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulunun uygun gördüğü durumlarda İngilizce yazılar da yayımlanır.

4. Dergiye gönderilecek yazılar, T.C. Danıştay Dergisi Yazım Kuralları’na ve Türk Dil Kurumu Yazım Kılavuzu’na uygun olmalıdır.

5. Dergide yayımlanması istenen yazılar Word formatında, **yayin@danistay.gov.tr** adresine e-posta yoluyla ya da CD’ye kaydedilmiş olarak aşağıdaki adrese posta yoluyla gönderilir: T.C. Danıştay Dergisi T.C. Danıştay Başkanlığı Üniversiteler Mah. Dumlupınar Bulvarı No:149 Eskişehir Yolu 10. Km. Çankaya/ANKARA

6. Dergiye gönderilecek yazılar, daha önce hiçbir yerde yayımlanmamış ya da yayımlanmak üzere gönderilmemiş olmalıdır.

7. ‘‘Kör hakemlik’’ sistemi uyarınca, yazarların adı, yazı metninden çıkarılarak iki ayrı hakeme gönderilir. Yazara, yazının hangi hakemlere gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Hakem incelemesinden gelen yazılar, hakem inceleme raporlarıyla birlikte Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulu’na sunulur. Yazının yayımlanması, hakemler ve nihai olarak Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulu tarafından uygun bulunmadığı takdirde, bu durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Makale, ancak bu düzeltmelerin yazar tarafından kabul edilerek metne işlenmesi, hakemlerin ve nihai olarak Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulu tarafından uygun görülmesi koşuluyla yayımlanır.

8. Hakem değerlendirmesi sonucunda hakemlerden birinin olumlu, diğerinin olumsuz görüş bildirmesi durumunda, yazı üçüncü bir hakeme gönderilir. Yazının yayımlanabilmesi için en az iki hakemin

olumlu görüş bildirmesi gerekir. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

9. Yayınlanmasına karar verilen yazılara hangi sayıda yer verileceğine Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulu karar verir. Gönderilen yazılardan yayımlanmasına karar verilen yazılar, yazarına iade edilmez.

10. Yayınlanmak üzere gönderilen çeviriler için 05/12/1951 tarih ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'na göre eser sahibinden izin alınmış olması ve bu iznin belgelendirilmesi şarttır. Çeviriler, orijinal metni ile birlikte ve yayımlandığı kaynağın da belirtilmesi suretiyle gönderilir. Çevirilerde de hakemlik sistemi uygulanır. Çeviri eser üzerinde hakemlik yapacak kişilerde dil yeterliliğine ve akademik unvana dikkat edilir.

11. Yayınlanmasına karar verilen yazıların tüm yayın hakları Danıştay Başkanlığı'na aittir.

12. Dergide yazıların yayımlanmış olması, yazara ait görüşlerin Danıştay tarafından paylaşıldığı ve desteklendiği anlamına gelmez. Dergide yayımlanan yazıların ve çeviri eserlerin telif haklarıyla ilgili tüm konularda, 05/12/1951 tarih ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun ilgili hükümleri uygulanır.

13. Dergide yayımlanan yazılardan ve çeviri metinlerden ancak kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

14. Yazıları yayımlanan yazarlara ve yazıların gönderildiği hakemlere, 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren “Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” esaslarına göre telif ve hakem ücreti ödenir.

15. Yazarlara üçer adet, hakemlere ise birer adet dergi ücretsiz olarak gönderilir.

T.C. DANIŞTAY DERĐİSİ YAZIM KURALLARI

1. Danıştay Dergisine g3nderilecek yazılar Word formatında, A4 boyutunda, 3st, alt ve her iki kenardan 2,5 cm boşluk bırakılacak ve her iki yana yaslı olacak Şekilde 1,5 satır aralığıyla, Times New Roman yazı karakteri ile 12 punto olarak yazılmalı, 2.000 kelimedenden az olmamalı, dipnotlar ve kaynakça hariç 10.000 kelimeyi geçmemelidir.

2. Yazı için hazırlanacak kapak sayfasında yazının baŐlıĐı, yazar veya yazarların adı, soyadı, unvanı, g3rev yaptığı kurumun adı, kısa 3zgemiŐi, iletiŐim adresi ile telefonu ve e-mail adresi yer almalıdır.

3. G3nderilen yazılarda, ilk sayfasına T3rke ve İngilizce dillerinde yazılmış baŐlık, 3z (abstract) ve anahtar kelimeler (keywords) eklenmelidir. 3z, yazının amaç ve kapsamını en iyi Şekilde ifade edecek ve 200 kelimeyi geçmeyecek Şekilde 10 punto ile yazılmalıdır. Anahtar kelimeler, en çok 5 adet olmalı ve 10 punto ile yazılmalıdır.

4. Yazının baŐlıĐı b3y3k harflerle 14 punto ve koyu olarak yazılmalıdır. Yazının giriŐ ve sonuç b3l3mleri dâhil t3m ana baŐlıkları b3y3k harflerle koyu ve 12 punto ile alt baŐlıklar ise k33k harflerle koyu ve 12 punto olarak yazılmalıdır.

5. Metin içinde kullanılacak tablo ve Őekillere sıra numarası ve baŐlık verilmelidir.

6. Atıflar, sadece dipnot Şeklinde yapılmalıdır. Dipnotlar sayfa altında g3sterilir ve metin içindeki dipnot numaraları noktalama iŐaretinden 3nce kullanılmalıdır.

7. Dipnot metinleri 10 punto, tek satır aralıklı, normal yazı stilinde olmalıdır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadının harfleri b3y3k ve adının sadece baŐ harfi b3y3k olmalıdır. Atıf yapılan kaynak kitap ise, sırasıyla; yazar veya yazarların soyadı, adı, kitabın adı, eviren varsa (ev. adı ve soyadı), yayınlayan, yayın yeri, yayın tarihi ve atıf yapılan sayfa numarası verilir. Eser makale ise, makale adı çift tırnak içine alınır. İnternette yapılan alıntılarda, sırasıyla; yazarın soyadı, adı, yazarı yok ise internet sitesinin ait olduğu kurum (yayın yılı), “eserin adı”, internet adresi, (erişim tarihi) yer almalıdır.

İlk yazarı aynı olan eserlerde sıralamayı belirlemek için sırasıyla ikinci ve daha sonra gelen yazarların soyadları kullanılmalıdır. Tüm yazarları aynı olan eserler yılına göre eskiden yeniye doğru sıralanmalıdır. Tüm yazarları ve yılları aynı olan eserler ise yılın sonuna eklenen küçük harfler kullanılarak "2017a" ve "2017b" şeklinde birbirlerinden ayrılmalıdır. İlk yazarı ve yılı aynı olan üç ve daha fazla yazarlı eserler de aynı şekilde ayrılmalıdır. Kaynakçada tüm yazarların soyadları ve diğer adlarının ilk harfleri yer almalıdır.

Kitap: Yazar veya yazarların soyadı, adı, kitabın adı, çeviren varsa (çev. adı soyadı), yayınlayan, yayın yeri, yayın tarihi, sayfa numarası.

GÖZÜBÜYÜK, Prof. Dr. A. Şeref, Yönetmelik Yargısı, Turhan Kitabevi, Ankara, 2016, s.12.

WEBER, Max, Hukuk Sosyolojisi, (çev. Latif Boyacı), Yarıncı Yayıncılık, İstanbul, 2014.

BÜYÜKÖZTÜRK Şener, ÇAKMAK Kılıç Ebru, AKGÜN Özcan Erkan, KARADENİZ Şirin, DEMİREL Funda, Bilimsel Araştırma Yöntemleri, Pegem Akademi Yayınları, Ankara, 2009, s.6.

Kitaptaki Makale: Yazar veya yazarların soyadı, adı, “makalenin adı”, eserin adı, derleyen varsa (der. adı soyadı), yayınlayan, yayın yeri, yayın tarihi, sayfa numarası.

GÜLAN, Prof. Dr. Aydın, “Güncellenmesi Gereken Bir Misyon: Danıştayın İstisnai Görevleri”, 150. Yıl Danıştay ve İdari Yargı Sempozyum Günü, Danıştay Yayınları, Ankara, 2018, s. 61.

Dergi Makaleleri: Yazar veya yazarların soyadı, adı, “makalenin adı”, derginin adı, cilt numarası, sayısı, yayın tarihi, sayfa numarası.

ÜNLÜÇAY, Mehmet, “İdarenin Yargısal Denetimi ve Hukukun Üstünlüğü”, Danıştay Dergisi, Yıl 34, Sayı 107, 2004, s.1

İnternet: Yazarın soyadı, adı, yazar yok ise internet sitenin ait olduğu kurum adı (yayın yılı), “eserin adı”, internet adresi, (erişim tarihi).

Kamu Denetçiliği Kurumu (2014), “Soma Maden Kazasından Hareketle Kömür Madenciliğinde İş Sağlığı ve Güvenliği Özel Raporu”, <https://www.ombudsman.gov.tr/contents/files/soma%20rapor%2030122014.pdf> (Erişim Tarihi: 13.02.2019).

8. Kaynakçada, sadece metinde atıf yapılan eserlere yer verilmelidir. Kaynaklar yazarların soyadına göre alfabetik olarak sıralanmalı ve aşağıdaki şekilde yazılmalıdır:

Kitap: Yazar veya yazarların soyadı, adı, eserin adı, çeviren varsa (çev. adı soyadı), yayınlayan, yayın yeri, yayın tarihi.

GÖZÜBÜYÜK, Prof. Dr. A. Şeref, Yönetmelik Yargı, Turhan Kitabevi, Ankara, 2016.

WEBER, Max, Hukuk Sosyolojisi, (çev. Latif Boyacı), Yarıncılık, İstanbul, 2014.

BÜYÜKÖZTÜRK Şener, ÇAKMAK Kılıç Ebru, AKGÜN Özcan Erkan, KARADENİZ Şirin, DEMİREL Funda, Bilimsel Araştırma Yöntemleri, Pegem Akademi Yayınları, Ankara, 2009.

Kitaptaki Makale: Yazar veya yazarların soyadı, adı, “makalenin adı” eserin adı, derleyen varsa (der. adı soyadı), yayınlayan, yayın yeri, yayın tarihi.

GÜLAN, Prof. Dr. Aydın, “Güncellenmesi Gereken Bir Misyon: Danıştayın İstisnai Görevleri”, 150. Yıl Danıştay ve İdari Yargı Sempozyum Günü, Danıştay Yayınları, Ankara, 2018.

Dergi Makaleleri: Yazar veya yazarların soyadı, adı, “makalenin adı”, derginin adı, cilt numarası, sayısı, yayın tarihi.

ÜNLÜÇAY, Mehmet, “İdarenin Yargısal Denetimi ve Hukukun Üstünlüğü”, Danıştay Dergisi, Yıl 34, Sayı 107, 2004.

İnternet: Yazarın soyadı, adı, yazar yok ise internet sitesinin ait olduğu kurum adı (yayın yılı), “eserin adı”, internet adresi, (erişim tarihi).

Kamu Denetçiliği Kurumu (2014), “Soma Maden Kazasından Hareketle Kömür Madenciliğinde İş Sağlığı ve Güvenliği Özel Raporu”, <http://www.ombudsman.gov.tr/contents/files/soma%20rapor%2030122014.pdf> (Erişim Tarihi: 13.02.2019).

DANIŞTAY DERGİSİ ETİK İLKELER VE YAYIN POLİTİKASI

Danıştay Dergisi, bilimsel yayın etiği kapsamında Yayın Etiği Komitesi (COPE: Committee on Publication Ethics) ve Açık Erişim Dergiler Dizini (DOAJ) gibi kuruluşlar tarafından belirlenmiş etik standartlar ve ilkeler çerçevesinde hareket etmektedir.

Danıştay Dergisi, açık erişim ve ücretsiz akademik ve bilimsel yayıncılık ilkesini benimsemektedir. Yazarlardan makale başvuru, değerlendirme ve yayın süreçlerinde herhangi bir ücret alınmaz. Dergi içeriğine, www.danistay.gov.tr / <https://dergi.danistay.gov.tr> üzerinden herhangi bir kısıtlama olmaksızın erişim sağlanmaktadır. Ancak Yayın politikası gereği elektronik ortamda bulunan bütün sayılar Başkanlığımız intranet (iç web) sayfasında yayımlanmakta, internet (dış web) sayfasında ise dergi satışlarının olumsuz etkilenmemesi açısından son iki sayı eksik olarak yayımlanmaktadır.

Makale göndermeden önce, uluslararası standartlar esas alınarak belirlenmiş yayın politikası ve etik ilkeler ile derginin yazım kurallarının dikkatli bir şekilde okunması gerekmektedir. Yazarlar dergiye makale gönderdikleri zaman bu ilke ve kuralları kabul ettiklerini beyan ederler.

Makalenin Tasnif ve Yayın Kurulunca değerlendirme sürecine alınması bir yayın taahhüdü anlamına gelmez. Değerlendirme süreci olumlu sonuçlansa bile makalenin yayımlanıp yayımlanmayacağı veya hangi sayıda yayımlanacağı Tasnif ve Yayın Kurulunun kararı ile belirlenir.

Tasnif ve Yayın Kurulu tarafından istisnai olarak, bazı makalelerin hakemsiz olarak Dergi'de yayımlanmasına re'sen karar verilebilir.

Tasnif ve Yayın Kurulu, makaleleri akademik ve bilimsel içeriğine göre objektif olarak değerlendirir.

Tasnif ve Yayın Kurulunun, makalelere ilişkin intihal ve suistimal iddialarını inceleyerek etik standartlar ve ilkeler çerçevesinde işlem yapma hakkı saklıdır.

Dergiye gönderilen bir makalenin yayımlanmamış veya aynı zamanda başka bir dergiye gönderilmemiş olması zorunludur.

Tasnif ve Yayın Kurulu, dergiye gönderilen tüm materyalin ve hakemlerle yapılan tüm yazışmaların gizliliğini korumayı teminat altına alır.

1. Yazarlar

Yazarlar özgün ve bilimsel çalışmalarını, yayımlanmak üzere dergiye başvurabilir.

Yazarın makalesini değerlendirme süreci başlamadan geri çekme hakkı saklıdır. Değerlendirme süreci başlamış olan makalenin yazar tarafından geri çekilmek istenmesi durumunda, Tasnif ve Yayın Kurulunun onayı gerekir.

Gönderilen makale ile ilgili çıkar çatışması oluşturacak durumlar ve ilişkiler varsa, yazar tarafından açıklanmalıdır.

Yazarlar makalede kullandıkları tüm alıntılara referans vermelidir.

Yazarlar kaynakların orijinalliğinden ve teyidinden sorumludur. Yazarlar makalenin başka bir kişi ya da kurumun fikri mülkiyet haklarını ihlal etmediğini, intihal, sahtecilik, çarpıtma, tekrar yayım, dilimleme, haksız yazarlık ve diğer etik ihlali türlerini içermediğini ve tüm sorumluluğun kendilerinde olduğunu taahhüt eder.

Makalelerde ileri sürülen fikirler yazarlara ait olup Danıştay Dergisini bağlayıcı etkisi yoktur. Makalede adı geçen tüm yazarlar, gönderilen ve yayımlanan makaleler üzerinde eşit sorumluluğa sahiptir. Yazışmadan sorumlu yazar, tüm ortak yazarların yayına ve ortak yazar olarak adlandırılmaya rızası olmasından sorumludur. Çalışmaya önemli bilimsel ve yazınsal katkı sağlayan tüm kişiler ortak yazar olarak adlandırılmalıdır.

Yazarlar kullanılan verilerin kullanım haklarına, araştırma/analizlerle ilgili gerekli izinlere sahip olduklarını gösteren belgelere sahip olmalıdır. Makalenin yayımlanması ile birlikte ilgili belgeler, **yayin@danistay.gov.tr** adresine iletilmeli ve en az beş yıl süre ile saklanmalıdır.

2. Hakemler

Danıştay Dergisi, makalelerin değerlendirme sürecinde çift taraflı kör hakemlik ilkesini benimsemiştir. Hakemler yazar adını

göremeyeceği gibi yazarlar da hakem adını göremez. Hakemler ve yazarlar birbiri ile doğrudan iletişime geçemez.

Hakemler sadece uzmanlık alanı ile ilgili çalışmalarını değerlendirirler. Hakemler kendilerine ulaşan makaleleri gizli tutmalı ve hakemlik sürecinden elde ettikleri bilgileri kişisel menfaatleri için kullanmamalı ve başkalarıyla paylaşmamalıdır. Tarafsız ve gizlilik içerisinde, akademik dil kullanarak değerlendirme yapmalıdır. Hakemler değerlendirmeyi nesnel bir şekilde sadece çalışmanın içeriği ile ilgili olarak yapmalıdır. Hakemler değerlendirme sürecinde çıkar çatışması ve rekabet ile karşı karşıya olduğunu düşünürse, çalışmayı incelemeyi reddederek, dergi editörünü bilgilendirmelidir. Hakemler makaleyi belirlenen zamanda ve etik sorumlulukla değerlendirmelidir.

3. Telif ve Yayın Hakları

Dergide yayımlanması kabul edilen ve yayımlanan yazıların yazılı ve elektronik ortamda tüm yayın hakları Danıştay Dergisi'ne aittir. Danıştay Dergisi'ne **yayin@danistay.gov.tr** e-posta adresi üzerinden makale gönderilmesi aşamasında yazışmadan sorumlu yazar, makalenin her türlü yayım, basım, sunum, dağıtım ve elektronik ortamda sunulmasından doğan telif ve yayın hakkını, hiçbir kısıtlama olmadan Danıştay Dergisi'ne devretmekte ve elektronik lisans anlaşmasını tüm yazarlar adına kabul etmektedir.

4. Değerlendirme ve Yayın Süreci

Makale Gönderimi

Makalelerin Türkçe veya İngilizce olarak gönderimi ve takibi **yayin@danistay.gov.tr** e-posta adresi üzerinden elektronik olarak yapılmaktadır.

Ön Değerlendirme

Makaleler, hakem incelemesine gönderilmeden önce yayım ilkeleri ve yazım kurallarına uygunluğu açısından ön değerlendirmeye tabi tutulur. İlke ve kurallara uymayan makaleler hakem incelemesine gönderilmez ve yayımlanmaya uygun olmadığı yazarına bildirilir.

Hakem İncelemesi

Yayın ilkeleri ve yazım kurallarına uygun olan makaleler değerlendirilmek üzere editör tarafından Tasnif ve Yayın Kurulunca

belirlenen en az iki hakeme gönderilir. Bu süreçte yazarlar ve hakemler birbirlerinden habersizdir. Hakemler uzmanlık alanlarına göre makalelerin değerlendirilmesi için seçilirler ve değerlendirmelerini rapor halinde editöre iletirler. İki hakemin farklı görüş bildirmesi halinde üçüncü bir hakem görüşüne başvurulur. Üçüncü hakemin görüşü nihaidir.

Değerlendirmeler ve Düzenleme

Hakemlerin düzeltme öngörmesi halinde, makale yazara gerekli düzeltmeleri yapması için geri gönderilir. Yazar tarafından belirtilen süre içinde gerekli düzeltme yapılarak dergiye iletir. Gerekli görüldüğü takdirde düzeltilmiş makale yeniden hakemlerce değerlendirmeye alınır. Makale değerlendirme aşamasında hakem görüşüne yazar tarafından itiraz gelmesi halinde başka bir hakem görüşüne başvurulması Tasnif ve Yayın Kurulunun takdirindedir. İki hakemin olumlu görüşünü alan makaleler Tasnif ve Yayın Kurulu kararı ile kabul edilebilir, iki hakemin olumsuz görüş bildirdiği makaleler ise reddedilir.

Makalenin Geri Çekilmesi

Dergiye gönderilen ve değerlendirme süreci başlamamış makaleler yazarlar tarafından geri çekilebilir. Değerlendirme süreci başlamış makalelerin geri çekilmesi Tasnif ve Yayın Kurulunun onayı ile mümkündür.